

Kick van het succes

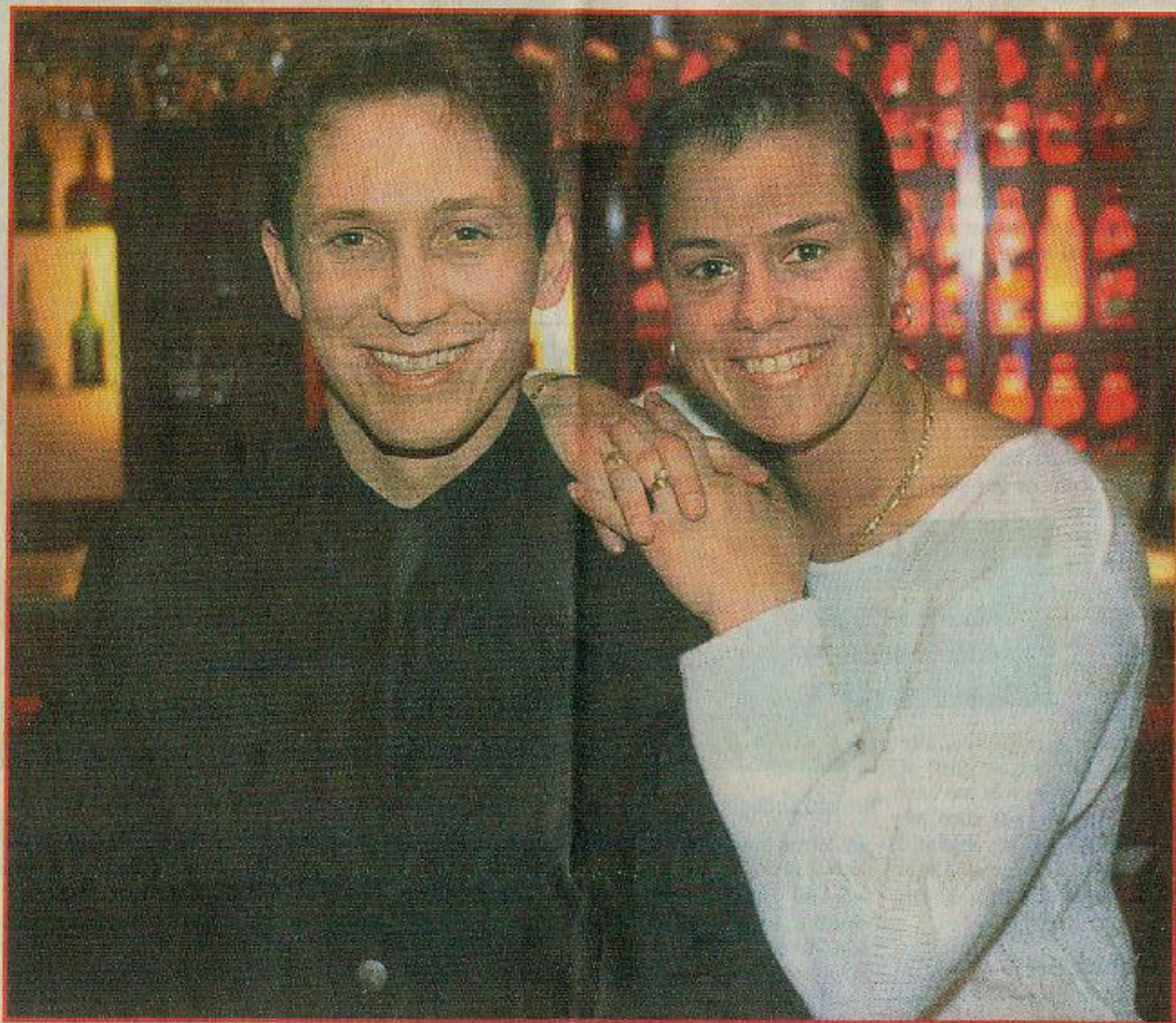
HET
SPORTidool
VAN

Helmut Lutti

Gella Vandecaveye

HELMUT Lutti had een leuk voorstel. Hij wou Gella Vandecaveye uitnodigen naar Duitsland, waar hij op tournee was. „Eerst een concert meepikken en daarna is er tijd om te dollen en te filosoferen over het leven”, had hij zijn manager Piet Roelen gemeld. Hamburg, Berlijn, Cottbus, Schwerin, Bremen, Keulen, of Bielefeld... Gella wou dolgraag, bekeek het revalidatieschema met haar trainer Eddy Vinckier en stelde vast dat er

Emo

Helmut (treiterend): „Ik geniet telkens van je commentaar na een nederlaag. Je reageert nog altijd emotioneel. Je legt dat altijd op een bepaalde manier uit alsof je eigenlijk al bezig bent je te motiveren voor de volgende kamp. De wilskracht en zelfdiscipline druipen ervan af. Zoals bij Museeuw, Schotte of Pollentier, die ook zo'n mooie man zonder tierlantijntjes was.”

Gella (heftig): „Ik heb al leren relativeren. Vroeger gaf ik mijn frustraties mee. Nu laat ik de media tien minuten wachten tot de furie voorbij is. Vroeger zegden ze dat ik arrogant was, een dikke nek had. Nu beweren sommigen dat ik te berekend ben.”

??

**De mooiste bloem
pluk je aan de rand
van de afgrond.**

Gella Vandecaveye

Helmut: „Ze kennen je niet. Bij mij moeten ze ook niet direct na een concert afkomen, ook al heb ik mezelf nu beter in de hand. Na een goed optreden kan ik lopen piekeren over twee noten die beter konden.”

„In mijn beginjaren heb ik in de boekjes heel wat mensen afgezeikt. Dat was voor niks nodig. Ze hebben het me afgeleerd, maar het heeft bloed, zweet en tranen ge-

absoluut geen ruimte voor een snipperdagje was. De vechtjas uit Sint-Denijs is niet voor niks de Johan Museeuw van de tatami. Dan maar dancing Carré in Londerzeel, waar Lotti uit Bremen neerstreek voor Hitkracht, even in Merelbeke overnachtte en daarna naar Keulen opstoomde.

De wonderboy - die dezer dagen Vorststationaal in vuur en vlam zet met zijn Latino Classics - hoefde niet na te denken in zijn idool aan te duiden. „Ik heb er twee. Frank Zandbrouck (die hij op eerste prijs bij zich thuis uitnodigde) en Gella. Ik heb ze al te lang niet gezien.”

Sport is eerlijker dan de showbizz. Alleen prestatie telt.
Helmut Lotti

De twee leerden elkaar zes jaar geleden kennen, toen Lotti nog niet de big star was die hij nu is. „Het was in *De Droom*-

Helmut Lotti en Gella Vandecaveye moesten hun agenada's uitvlooiën om samen naar dancing Carré te kunnen.

fabriek van Bart Peeters. Ik heb hem populair gemaakt”, schertst de ijzeren tante. „Niemand geloofde toen in Helmut. Het was mijn droom om met hem een duet te zingen. Het werd *Tonight, I celebrate my love for you*. (Neuriet het nummer van Peabo Bryson & Roberta Flack).

„Ik hou écht van Helmut's muziek. Zo val ik voor *You'll win*. Dat staat dikwijls volle bak op in de auto. Ijzersterk. Net als Céline Dion bezit hij nog de kunst van het zingen. Ik heb *Latino Classics* al aangeschaft. Ik hoop dat Helmut ook nog de gospeltoer opgaat en weer iets uit zijn Elvis-periode lanceert. Hij is mijn *Man*

van het Jaar.”

De tenor van het gesprek is gezet. Lotti & Vandecaveye: twee winners, flapuiten met een hart, en tieneridolen zonder franjes.

Sport is eerlijker

„Ik vond je prestatie van Sydney sterker dan Atlanta”, buigt Lotti het gesprek om naar de sportieve prestaties van Gella. „Toen verloor je de laatste match en zei je dat zoiets verschrikkelijk was.”

Gella: „Mja, maar zilver was toch mooier dan brons. Door die dwaze

scheidsrechterlijke beslissing (na het gevecht met de Chinese Li) mocht ik het goud vergeten. Bij ons wint niet altijd de beste. Judo is geen mathematische sport.”

Helmut: „Toch is de sportwereld eerlijker dan de showbizz. Bij jullie telt alleen de prestatie. Je gooit je tegenstander over de rug. Ippon en voorbij. Ook al steek je nadien nog vijftig keer de middenvinger op. Ik ben afhankelijk van de goodwill van het publiek. Mijn show kan goed zijn, maar ik moet me altijd afvragen of mijn glimlachprestatie af was. De kick van het succes is waarschijnlijk dezelfde.”

Handtekening op borsten en billen

Gella en Helmut geven toe dat het als BV hoofdzakelijk genieten is. Goed beseffend hoe broos succes is en dat de afgunsten om iedere hoek loert. „Het is zoals met geld. Het zijn de mensen die poen genoeg hebben die altijd zeggen dat geld niet belangrijk is. *Money is wél levensnoodzakelijk*, net als succes in ons vak. Zolang de aanbidding geen al te gekke vormen aanneemt”, zeggen ze allebei.

Gella: „Qua populariteit reik ik niet aan je enkels. Als jouw succes in kilometers wordt uitgedrukt, zijn het bij mij millimeters. Toch loopt het bij mij soms ook de spuigaten uit. Ik heb de politie moeten inschakelen. Er zijn freaks die met mij willen trouwen en in brieven hun fantasie botvieren. Mannen die me plat bellen of sexy lingerie met de post opsturen.”

Helmut: „Ik kan erover meepraten. Ik heb wel 35 buurman-

nen. Op de Gentse feesten kwam er eentje naar me toe die vroeg of ik hem niet meer herkende. Hij had ooit eens bij mij op de bus gezeten. Ik ben verdorie vijf jaar van mijn leven met de lijnbus naar school geweest.”

„Ze moeten wél van mijn lijf blijven. Ik walg van mensen die persoonlijk willen controleren of ik een schim ben, of een mens van vlees en bloed. Het moet redelijk blijven. Zo trok er op de Begijnhoffeesten in Sint-Truiden een vrouw haar jurk naar beneden. Ze smeekte om op haar borsten te signeren. Ik heb er feestelijk voor bedankt.”

Gella: „Het is me kort na die val in Villach ook eens overkomen in een dancing in Nieuwpoort, waar een jongen zijn broek liet zakken. Hij wou een handtekening op zijn achterwerk.”

kost. Af en toe heb ik wel nog een bolwassing nodig. Ben ik eigenwijs. Ik had het al als kind. Dan kreeg ik mijn rapport en stelde vast dat ik de eerste van de klas was. Ik spurte de speelplaats op en zei: *Voilà zie, ik ben de beste*. Ik vond dat normaal dat ik zo reageerde.”

Gella: „Lekker arrogant toch.”

Helmut: „Nee, dat is directheid. Voor je mening uitkomen. Dat levert de mooiste televisie op. Zo is Eddy Planckaert onsterfelijk geworden na zijn verlies in Gent-Wevelgem. Hij kreeg van Stassijns onmiddellijk die micro onder de neus en zwoer dat hij de volgende keer die Bon-tempi met zijn kl... in de gracht zou rijden. Fantastisch. Pure emo.”

Gella: „Emo doet het altijd. Ik ging nooit méér de wereld rond dan die keer dat ik in Villach mijn halswervel brak.”

Helmut: „Ben je dan echt niet bang dat je te veel van je lichaam eist?”

Gella (schouderophalend): „Ik besef dat ik roofbouw pleeg, maar ik heb nergens spijt van. Ik kan me nadien enkel zo goed mogelijk verzorgen. Wanneer ik één week zonder sport ben, word ik zot. Ik berust in mijn lot. Ik vecht terug, maar weet niet of ik er opnieuw raak. De mensen zullen het wel normaal vinden, want Vandecaveye kwam ook al terug na een gebroken nek. Dit keer doet het verdomd veel pijn (toont aan Helmut de rits op haar rechterknie). Onlangs las ik een fantastische zin: de mooiste bloem pluk je aan de rand van de afgrond. Dat houd ik bij mijn revalidatie voor ogen.”